

Dr. TELKES BÉLA
(1935–1989)

1989. július 12-én, életének 54. évében, türelemmel viselt, hosszú betegségben elhunyt Dr. Telkes Béla okl. villamosmérnök, a BME Villamosmérnöki Kara Műszer- és Méréstechnika Tanszékének tanszékvezető-helyettese, egyetemi docens, a műszaki tudományok kandidátusa, a kari vezetés volt tagja, a Mérés és Automatika c. szakfolyóirat főszerkesztője.

Dr. Telkes Béla 1935. augusztus 24-én született Gödöllőn. Villamosmérnöki oklevelét a BME Villamosmérnöki Karának Műszer- és szabályozástechnika szakán szerezte 1959-ben. Az egyetem elvégzése után a BME Műszer- és Méréstechnika Tanszékére került, ahol megszakítás nélkül dolgozott haláláig. 1974-78 között a Villamosmérnöki Kar oktatási dékán- helyettese volt. A tanszékvezető helyettesi funkciót, rövid megszakítással, haláláig töltötte be.

Az elektronikus áramkör- és műszertechnika oktatásában vett részt, 1974-től ő irányította a tanszék Elektronikus áramkörök csoportjának munkáját.

Előadásai színesek, érdekesek voltak. Remek pedagógiai érzékkel sok-sok újítást, tananyag-korszerűsítést épített be a tárgyba. Amióta az oktatók hallgatói véleményezésének rendszere működik, mindig vezető helyre került.

Az évek során összesen 11 jegyzetet írt, részben egyedül, részben társszerzőkkel. Az utolsó két jegyzetet, amelynek társszerzője és szerkesztője volt, 1989-ben nívódíjjal tüntették ki.

Kidolgozta az Elektronikus Áramkörök számítógépes tervezése c. tárgyat. Kezdeményezője, majd irányítója volt az Orvosbiológiai mérés-technikai szakmérnöki szaknak, Oktatási dékánhelyettesként jelentős része volt a nappali szakmérnök-képzés létrehozásában.

1964-ben egyetemi doktori címet nyert, 1973-ban kandidátusi fokozatot szerzett. Számtalan publikációja (cikkek, tanulmányok, szabadalmak stb.) jelent meg.

A Méréstechnikai és Automatizálási Tudományos Egyesületben 1962 óta töltött be különféle funkciókat, hosszú ideig főtitkárhelyettes, majd társelnök volt. 1981 óta az egyesület szaklapjának, a Mérés és Automatikának volt a felelős szerkesztője.

Közéleti tevékenysége jelentős volt. Számos kitüntetés közül kiemelkedik a Munka Érdemrend bronz fokozata, amelyet 1988-ban nyert el.

Munkatársai – és mindazok, akik ismerték – szerették őt, haragosai, ellenségei nem voltak. Sokan gyászolják a gyengéd férjet és családapát, a nagy tudású szakembert és kiemelkedő oktatót, aki életét csupa nemes dolognak: a családnak, munkájának és embertársainak szentelte. A BME Villamosmérnöki Kara és a Méréstechnikai és Automatizálási Tudományos Egyesület saját halottjaként búcsúztatta el.

Munkatársainak példaképe marad.